

Artikel av Tuva Klinthäll

Publicerad i Smålandsposten den 18 september 2010

KI 07.00

Klockan har precis slagit sju och det är i mitten av augusti. De allra flesta ligger och sover men inte Håkan Håkansson. Han har varit uppe ett bra tag och har för en liten stund sedan parkerat den mörka Volvon precis utanför Lövhults bensin.

Även om hösten inte riktigt har kommit så är det lite kyligt i luften, man påminns om vad som komma skall. Lövhults bensin är en mack som är speciell i sitt slag. Det första man ser när man svänger ner till macken är pumparna och skyltarna med sitt svanmotiv. Skyltarna är alldeles nya och det är Jeanette som har tagit bilden på svanarna. Och svanen har blivit mackens signum, den finns förutom på pumparna på alla medarbetares tröjor. Familjen Håkansson och Lövhults bensin är nu helt sin egen verksamhet. Tidigare var de med i Bilisten, men nu sköter de allting själva. Och att vara sin egen är något Håkan håller hårt på.

När vi så stiger in på macken så är Håkan i full färd med sina sysslor, de har blivit som ett inrutat mönster efter 25 år.

– Ja, jag kan göra mycket av det här i sömnen. Man vet ju precis hur allt ska vara efter så många år.

Håkan är alltid först på plats, cigaretterna ska hängas upp, köttbullsmackorna ska tillredas och besinnivån i pumparna ska läsas av.

Pumpräkneverket kontrolleras en gång i veckan för att se om det förekommit något svinn. Men på Lövhults bensin försvinner nästan ingen bensin alls. Förra året var svinnet på ungefär 125 kronor.

– Det är nog minst i Sverige. Vi har så bra koll här, säger Håkan nöjt.

Efter att bensinnivån kontrollerats är det dags att göra smörgåsar, ostfrallor och köttbullemackor. Varje rörelse sitter invand hos Håkan, skära köttbullar, plocka fram remouladsåsen och brödet. Han vet precis med sig hur många som behöver göras.

Håkan och hans fru Kristina köpte macken för 25 år sedan. Och det var mest av en slump att Lövhults bensin blev deras.

– Min fru fick reda på att det här stället var till salu, så hon ringde mig på jobbet och berättade. Sedan köpte vi den. Jeanette var inte mer än 13 år då, säger Håkan.

Tidigare har han jobbat med litet av varje, men sedan lång tid är macken kärnan i Håkans liv.

– Det känns nästan som att jag är mantalsskriven här, haha.

Lövhults bensin är inte bara en mack med det sedvanliga mackutbudet, bensinen, cigaretterna, kvällstidningarna och kondomerna. Utan halva macken är också en servering, Lövhults taverna. Här serveras fläsk, hamburgare och schnitzel. Varje dag finns en dagens som består av rejäl husmanskost.

Sju dagar i veckan stiger Håkan upp och åker till macken, och han och familjen bor nära så att det är lätt att svänga ner till i tid och otid. Och hemma har familjen både hund och gård. Så någon semester har det inte blivit. Och det är inget Håkan direkt saknar.

– Nej, det har inte blivit, och någon måste sköta macken. Men det hade varit roligt att resa iväg någon gång.

Klockan börjar närma sig åtta och det är dags att öppna, första kunderna börjar trilla in och en och annan har redan varit och tankat.

Överallt i macken hänger tavlor, affischer och vykort. Det är hälsningar från gäster, men även annat som mest har hamnat på väggarna av en slump, som en vimpel från Höllvikens fotbollsförening. Och så är det bilder på Elvis. Men mest framträdande är Jeanettes fotografier, de hänger på väggarna i tavernan och inne i själva macken. Det är bara några år sedan Jeanette började att fotografera, och sedan dess har det gått bra.

Kl 09.00

Nu slår klockan nio och Jeanette och Kristina dyker upp på macken, som de gjort tusentals gånger förut.

Jeanette har med sig kameran, den har blivit som en naturlig del av henne.

Kristina och Jeanette lägger hemvant av sig sina ytterkläder och börjar även de efter ett invant mönster att förbereda dagen. På macken har de en tydlig uppdelning, Kristina och Jeanette ägnar sig mest åt maten och städningen. Och Håkan åt bensinen.

Det tidiga höstregnet har nu börjat komma, det strilar ned och Kristina börjar tvätta fönster. Det är mycket att hålla ordning på i macken, servering, bensin och städning.

Att komma in på tavernan ger en känsla av att komma till en annan värld, det är hemtrevligt, bord som står i räta rader och blommiga lampor.

Jeanette plockar fram stora paket med pommes frites och fläsk. I dag blir dagens rätt fläsk med löksås. Husmanskost är det som gäller på Lövhults taverna.

– Jag är förtjust i husmanskost, det är lite tråkigt att det har försvunnit så mycket. Många unga människor har ju ingen koll på hur man gör en kalops, säger Jeanette.

Vi går runt i macken och tittar på hennes fotografier. Det är mest naturbilder, Jeanette älskar djur och är mycket ute i naturen.

– Det finns inget bättre än att komma riktigt nära en älg till exempel. Ibland när jag tittar in i djurens ögon känns det som om jag förstår precis vad de säger. Ibland är det lite Snövit-varning på mig, haha, säger Jeanette.

Jeanette har jobbat i macken sedan familjen köpte den i princip. När hon gick i skolan hjälpte hon till på helgerna och sedan hon slutade har hon jobbat tillsammans med Håkan och Kristina. Men fotograferande tar allt mer tid för henne. Det är bröllopsbilder, naturbilder och familjebilder. Jeanette har många planer för sitt framtida fotograferande och har då och då utställningar runtom i länet. Hon har också varit i Malmö och ställt ut.

– Jag har alltid fotograferat mest för skojs skull, men sedan började jag att visa bilderna för många kompisar och de tyckte att jag skulle satsa ordentligt på det här.

Jeanette visar och pekar och berättar om de olika bilder. Hon flyttar också runt vissa bilder. På Lövhults bensin samsas älgarna med litet solblekta bilder på hamburgare.

Medan Kristina städar och Jeanette lagar maten tar Håkan hand om kunderna. Sedan många år i bygden känner familjen Håkansson nästan hela världen. Och de har stenkoll på sina kunder.

– Vi har ju sett många födas och växa upp här, och det finns många stamkunder som man direkt vet vad de ska ha, säger Håkan.

När klockan börjar närma sig förmiddagsfika kommer några män från trakten in. De jobbar på ett bygge en bit bort och de talar om offerter och byggproblem. Varsin kopp kaffe och köttbullsmacka blir det.

Håkan själv dricker mycket kaffe under dagen, men det blir bara en liten skvätt i varje kopp. Under en dag vet han inte hur många koppar han använder, men många blir det.

– Hela min familj har alltid druckit mycket kaffe. Min mamma var också en kaffedrickare så man kan säga att jag har fått med mig kaffet i modersmjölken, haha, säger Håkan.

KI 12.00

Förmiddagen flyter på i ett ganska lugnt tempo, solen börjar titta fram och några senkomna turister stannar till och köper glass. Jeanette har förberett lunchen ordentligt.

Fläsk, schnitzlar och hamburgare ligger färdigt. Och Jeanette står i sitt förkläde och väntar

Nu är Lövhults taverna förberedda på att ta emot lunchbesökarna. Denna dag kommer det dock att bli ovanligt lugnt, det är i skarven mellan ledighet och vanligt liv.

– Det här är den lugnaste tiden, mellan semester och höst. Det brukar komma i gång i september, säger Håkan.

Med sina 25 år i branschen har familjen stenkoll på vilka tider som är lugna och vilka som är lite mer stressiga, och de jobbar året runt. Fast på julafton är det stängt.

– Men det har varit folk och dragit i dörren då också, säger Håkan.

Genom åren har det också hänt en hel del roliga och föralldel sorgliga saker. Men inbrott och rån har Lövhults bensin varit förskonade ifrån. Håkan har dock en outsinlig tjärn av anekdoter att plocka ur. Hela dagen berättar han olika händelser som inträffat genom åren.

Det är berättelser om sju fulla busslaster med resenärer som oanmälda dök upp och ville ha smörgåsar, och det är många kändisar som passerat revy under de här 25 åren.

– En gång var Hasse Alfredsson här, han sade inte mycket. Mest satt han i ett hörn med kepsen neddragen och drack kaffe. Nästan alla Sveriges så kallade kändisar har varit på Lövhults taverna, säger Håkan.

Just den här lunchen är väldigt lugn, det droppar in några personer då och då. Jeanette och Kristina serverar fläsk, hamburgare och smörgåsar. Killarna från bygget kommer tillbaka och äter lunch också.

Som mackägare får man ta sina pauser när man hittar luckor, det blir ingen direkt låglunch för Jeanette denna dag. Pausen tar hon i ett litet rum intill macken. Där äter hon fläsk med löksås och tittar på Hem till gården. Och kameran är alltid med.

– Det gör inget om man missar något avsnitt, det händer ändå ingenting, säger hon och skrattar.

På väggarna hänger olika utmärkelser och föreskrifter, det är många regler att förhålla sig till som företagare. Och familjen Håkansson har koll på allt, när man jobbar så här tätt ihop så måste man ha en tydlig arbetsfördelning, det går inte att bråka så mycket.

– Nej, vi kan inte ryka ihop. Men vi har lärt oss hur vi ska göra. Det är en vanesak, säger Kristina.

– Men det är bra att vi har ett stort hus, säger Jeanette och skrattar.

Kl 14.00

Efter lunch lugnar det sig lite. Kristina tar Volvon och åker hem och går ut med hunden. Hon är den som håller ställningarna hemma, medan Håkan och Jeanette håller koll på macken.

Kl 15.30

Trots lugnet efter lunchen har det droppat in kunder titt som tätt, det har varit beställningar på schnitzlar, hamburgare och fläsk med löksås. Medan Kristina är hemma får Jeanette besök av några danska vänner. Eftersom de haft macken så länge har de också lärt känna många av de sommargäster som har hus i trakten. Och de har blivit nära vänner.

– De skulle ju komma nu, säger Jeanette och spanar bortåt vägen.

Hon har tagit fram hallonpaj från frysen och förbereder. Alldeles strax dyker vännerna upp och det äts paj och dricks kaffe. Jeanette visar också sina senaste alster, små, fina fotoböcker med Jeanettes bilder. De ska hon använda för att visa upp sina fotografier för olika intresserade. Och hon har många planer för framtiden.

– Jag har redan gjort beställningar på julkort, säger hon.

Kl 17.30

Håkan spanar ut mot vägen och ser en man komma gående från parkeringen. Han säger till Jeanette: Nu kan vi plocka fram en schnitzel.

Och mycket riktigt, när Egon Persson öppnar dörren till macken och kliver in säger han följande:

– En schnitzel, tack.

Egon har kört förbi i femton år nästan. Han har en torvmosse i Liatorp och passerar ofta här på sin väg till och från Skåne.

– Ja, jag är ju fortfarande skåning som du hör.

Innan det är dags att börja stänga igen tar hela familjen en glasstund på ljugarbänken utanför macken. Håkan pratar om de här 25 åren, att det kanske är dags att sluta någon gång. Kanske inom ett år. Han drar lite på det och vill inte säga något klart. Men att jobba såhär hårt i 25 år tar ut sin rätt.

– Jag vill ju hinna med något annat i livet också, jag är 64 år, säger han.

Klockan börjar närma sig stängningsdags, kunderna har börjat att droppa av, men det sitter några trogna kvar och äter glass framför macken.

– Nu åker jag hemåt för dagen, säger Kristina och kliver in i Volvon.

Håkan och Jeanette stannar kvar och börjar städa. Stekborden ska tvättas och morgonens lunch ska förberedas. Och så är det disk att diska och golv att torka.

Kl 19.00

– Nähä, nu låser vi här, säger Håkan och slår igen dörren.

Om några timmar är det dags att låsa upp igen.

Artikel av Tuva Klinthäll

Publicerad i Smålandsposten den 18 september 2010